

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

reportáž o zajímavém projektu
ČTĚTE NA STRANĚ 4

ROZLOUČENÍ A PODĚKOVÁNÍ

krásné vyznání od Mahu Chalupové
ČTĚTE NA STRANĚ 3

ÚVODNÍK

Tak jsme se úspěšně dostali až na samý konec školního roku. Do posledního čísla si redakce připravila pokračování již zavedených rubrik a k tomu si ještě redaktoři připravili články z výletů. Například 6. B vyrazila na dva dny do hájenky bez elektriny v lese nad Kopřivnicí a 8. A strávila celý den v Praze, mj. i na Neviditelné výstavě. Máme pro vás krátkou reportáž z Poháru starosty očima dětí, recenzi na venkovní koupaliště v našem městě, nebo rozhovor s šestákem Štěpánem Smolkou, který využil znalostí ze školy i z

hasičů a dokázal zareagovat na kolaps cizího muže na ulici. Adam Číp se zúčastnil Mistrovství ČR v armwrestlingu a byl mimořádně úspěšný. Podělil se s námi o své dojmy. A to nejlepší na konec - Mahu Chalupová napsala krásný článek o loučení devátáků se základkou. A my jsme moc rádi, že Mahu neztrácíme jako naši spolupracovníci a že se s jejími články budeme setkávat i v příštím roce. Přeji za celou redakci příjemné počtení a všem krásné prázdniny.

Hana Šmídová

Den s lesníkem

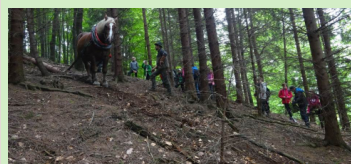

foto: Markéta Konvičková

Ve čtvrtek 30. května pro třídu 6. B zorganizovala paní učitelka v Krhově Den s lesníkem. Společně s hajným, který nám hodně vysvětlil, nám představil svoji náplň práce - organizaci prací dřevorubců spojených s kácením a odvozem dříví a kontrolu lapačů kůrovce. Hodně nám povídal

foto: Markéta Konvičková

o škodlivosti tohoto brouka. Při této práci využívali také koně, tam, kde by se traktor nedostal, pak taky traktor Lakatoš a na odvoz dříví vyvážecí soupravu. Zajímavé povídání jsme zakončili opékáním špekáčků.

Kája Vránová

Bez elektriny v lese

foto: Hana Šmídová

foto: Hana Šmídová

Ano, takto dobrodružně prožila svůj školní výlet 6. B. Byl dvoudenní od 13. do 14. Začínal odjezdem ve čtvrtek odpoledne do Kopřivnice na náměstí, a pak jsme šli 3 kilometry do kopce. Na hájence jsme se ubytovali a spráteli s myškou, její obyvatelkou. V hájence nebyla elektrina a tak jsme si museli svítit baterkami. Zrovna jsme venku hráli

kolektivní hry, když přišla bouřka. Byl takový blesk, že jsme se všichni utekli schovat. Když jsme byli všichni v hájence, začalo strašně pršet. V chatě jsme si povídali až do doby, než začali spolužáci a paní učitelky připravovat stezku odvahy. Chtěli jsme jít lesem, ale po dešti tam bylo všude bahno, a tak stezka vedla jen po cestě. Potom už jsme se

foto: Hana Šmídová

museli rozdělit do dvou ložnic - holky a kluci zvlášť, a spát. Ráno jsme posnídali, uklidili chatu a vyrazili na výšlap. Šli jsme směrem na Raškův kámen, zříceninu hradu Šostýn a potom na rozhlednu - Bezručovu vyhlídku. Spolužačka řekla, že zná ze Šostýna zkratku, tak jsme šli za ní, ale dovedla nás na špatnou stranu. Na rozhlednu jsme ale došli, byla to jen horší

cesta. Cestou zpět na hájenku už jsme měli všichni velký hlad, ale na hájence už nás čekal manžel paní učitelky, který nám dovezl špekáčky s chlebem a rozdělal oheň. Nové pro nás bylo opékání špekáčků na vidlích. Protože jsme se z túry vrátili zabahnění, museli jsme po jídle znovu uklidit hájenku. Po úklidu jsme se pomalu vydali na tříkilometrovou cestu k zastávce. Vše samozřejmě v asi třicetistupňovém horku. Výlet se nám ale moc líbil, bylo tam krásně a klid.

Barbora Polášková, Rebecca Šnerchová a Žaneta Bradáčová

Pohár starosty

foto: ilustrační foto

Už tradičně se naše škola zúčastňuje Poháru starosty, takové olympiády mezi školami. Letos jsme měli své týmy i jednotlivce v několika disciplínách - atletice, basketu, fotbalu, florbalu, volejbalu, házené a plavání. Protože průtrž

mračen zalila stadión, nemohly se konat atletické závody. Naši borci neklamali v plavání, kde obsadili první místo. Ve florbalu a fotbalu jsme skončili o fous druhí, v basketu čtvrtí. V silné konkurenci pěti škol jsme skončili na čtvrtém místě. Tak zase za rok.

Pepa Horák

Venkovní koupaliště Nový Jičín

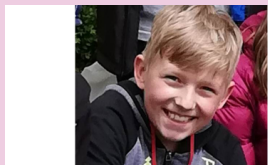
foto: ilustrační foto

Začaly perné dny, nejen ve škole se známkami, ale i venku. Tak se pojďme podívat, co nám v těchto dnech nabízí náš bazén. Není špatný, je ale starý a jde to znát. Začneme dětským bazénem. Je tam jen hříbek, ze kterého tryská voda. Má asi 5 metrů čtverečních, takže moc velký není. Velký bazén je 50 m dlouhý, je v něm celkem chladná voda, má na obou stranách bloky

na skákání a je odstupňován od nejmenší hloubky po největší. Ale je to tam fajn a s kamarády se tam dá zabavit. A nakonec tobogán. Je dlouhý 72 metrů, ale nic nevšedního nenabízí. Koho přestane bavit voda, může si zahrát stolní tenis, beach volejbal, využít workoutové hřiště nebo multifunkční arénu. No a něco na zub najdeme v některém z kiosků. A co je nejdůležitější vědět před prázdninami? Že mají otevřeno denně od 10 do 20 hodin.

Adéla Pavelová

Jak jsem volal záchranku

27. května žáci šestých tříd absolvovali přednášku u novojičínských záchranářů. Den poté se konalo ve Fokusu okresní kolo matematické Pythagoriády. Do okresního kola se také dostal žák 6.C Štěpán Smolka. Cesta tam se však proměnila v záchranu lidského života.

Co se tam přesně stalo?

"Šel jsem na soutěž a najednou přede mnou spadl pán. Šel jsem k němu, ale on říkal, že je v pohodě. Vstal, ale znovu zavrával a upadl. Tak jsem se zeptal, jestli nemám volat pomoc, řekl, že jo, a tak jsem zavolal záchranku.

Mrzelo mě, že kolem něho procházeli lidé, ale nepomohli, až jedna paní a pán se mnou zůstali a čekali se mnou na záchranku. Do toho přijela i policie a pomáhala s transportem."

Nad čím jsi přemýšlel, když jsi toho pána viděl?

"Honily se mi hlavou myšlenky na to, co všechno musím hlásit při volání pomoci. Nejdříve jsem zazmatkoval a vyfukal nejdříve 158, pak 150 a až napotřetí 155. Ohlásil jsem, že u Fokusu upadl pán, ale dispečer sedí v Ostravě, tak nevěděl, kde to je. Musel jsem rychle vyhledat cedulku s názvem ulice a nahlásit to. Záchranka přijela asi do 10 minut. Soutěž pak nedopadla úplně dobře, to z toho stresu, přece jen takovou situaci nezažívám každý den, ale celkově jsem měl ze sebe dobrý pocit."

Co bys příště změnil na svém jednání v takové situaci?

"Snažil bych se uklidnit, abych si vzpomněl na své jméno a na věci, které nahlásit mám, ale jinak bych postupoval stejně."

Štěpána musíme pochválit za to, že nezůstal lhostejný a pomohl člověku. Ale, milí čtenáři, kdopak z vás by si počínal stejně??

Kája Smolková

Praha a Neviditelná výstava

foto: Hana Šmídová

19. červen pro nás začal časné ráno. Už před čtvrtou hodinou ranní jsme se sešli na nádraží, abychom vyrazili na cestu až do Prahy. Návštěvu města jsme započali snídaní v McDonaldu na Václaváku. Než nastala vedra, stihli jsme se projít přes Staroměstské náměstí na Karlův most, kde ještě nebyli skoro žádní turisté. Pak jsme přes Malou Stranu došli na Pražský hrad, cestou nás oblažil svou písničkou pouliční muzikant. Pokračovali jsme k lanovce a vyjeli na Petřín, kde

foto: Hana Šmídová

jsem zašli zasmát sami sobě do zrcadlového bludiště a na chvíli skrýt před slunečním žářem pod stromy. Po obědě jsme se přesunuli na Neviditelnou výstavu na Karlově náměstí. Byl to zážitek na hodinu se vcítit do života nevidomých. Doporučujeme všem vyzkoušet. V osvěžující průtrži mračen jsme se tramvají přesunuli do klimatizovaného Palladia, kde si většina lidí něco koupila. Poslední zastávkou cestou na nádraží bylo opět Václavské náměstí. Cestou zpátky nikdo nespál, všichni jsme si povídali, hráli karty a bylo veselo. Přijeli jsme domů až o půlnoci. Unaveni, ale spokojeni.

Gabča Kaňová

A znovu úspěch v armwrestlingu

foto: Stanislav Číp

foto: Stanislav Číp

V sobotu 15. června 2019 se konalo v Plzni Mistrovství republiky v armwrestlingu. Že z Adama Čípa roste hvězda tohoto netradičního sportu, který se pravděpodobně objeví už na dalších letních olympijských hrách, už jsme psali dříve. Tentokrát se tato slova potvrdila.

A jaké dojmy si z tohoto turnaje odnesl Adam:

"Bylo to složité, ale po nedávném úspěchu na Mistrovství Evropy jsem věřil, že se dokážu dostat

na bednu. A taky se mi to potvrdilo. Vyplatilo se na sobě makat a ukázalo se, že v České republice nemám konkurenci. V mé kategorii do 18 let a do 65 kg jsem vybojoval 2x zlato. Abych se nenudil, tak jsem šel o váhu ještě výš až na 75 kg. V této kategorii jsem vybojoval 2x stříbro. Úplně na konec jsem vyzkoušel souboj i v kategorii mužů do 65 kg, kde jsem vybojoval krásné 2. místo a 3. místo."

Adam Číp

3 nejzajímavější jeskyně světa

foto: Tomáš Pilát

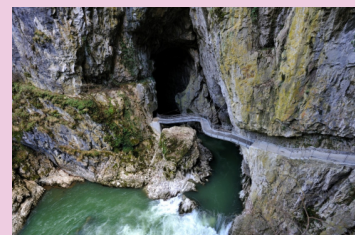

foto: ilustrační foto

Největší jeskyně světa je Hang Sung Sot (Jeskyně překvapení) ve Vietnamu. Vnitřní prostory této jeskyně mají plochu více než 10 000 m² a jsou zajímavé i tím, že tam byly objeveny nové druhy rostlin a zvířat. Zajímavé jeskyně najdete v národním parku Great Basin v Nevadě (USA), Lehmanovy jeskyně. Jsou tak vzácné, že než do nich lidé vstoupí, musí projít speciálním očištěním procesem, aby do jeskyně nezavlekli nežádoucí bakterie a mikroorganismy. Jednu z těch nejkrásnějších jeskyní máme v Evropě, je to ve Slovinsku jeskyně Škocjan. Hluboko pod zemí je ukrytý největší

podzemní kaňon v Evropě a je to zároveň třetí největší kaňon na světě. Při 3,5 hodinové prohlídce se dostanete do míst, která vypadají jak z filmu Pán prstenu. Dnem této obrovské jeskyně protéká řeka Reka a zajímavé je vidět trosky 100 let starých schodišť bez zábradlí a lávek, kterými kdysi do jeskyně chodili první návštěvníci.

Tomáš Pilát

Subkultury - EMO

foto: ilustrační foto

Tentokrát se podíváme na Emo styl, který je často spojován se sebeпоškozováním, sebevraždami a náklonností ke smrti.

Emo je americký výraz pro subkulturu, která je definována punkově orientovanou módou a emo hudebním stylem, kde bývají teenageri precitlivělí. Příslušníci tohoto stylu si často libují v ponuré romantice, melancholii a důrazu na vlastní prožitky emocí odehrávajících se v jejich vnitřním světě. Jak už jsem

zmiňovala, tento styl bývá médií mylně spojován se sebeпоškozováním, náklonností ke smrti, temnotě a vášnivě lásce k Emo, Screamo, MetalCore a kapelám jako je například My Chemical Romance. 'Emaře' poznáte na první pohled. Líčení bývá výrazné kolem očí (i u mužů). Tento styl se prezentuje dvěma tradičními barvami a to je khaki a černá, které se kombinují s růžovou a prakticky se všemi ostatními výraznými barvami. Nosí nátepníky, náramky, pásky a často (zase i u mužů) si lakují nehty na černo. Účesy jsou velmi typické a často dost podobné, střížené do patky, která zasahuje do obličeje, bývají velmi prostríhané, často ještě nabarvené výraznou barvou.

Mahu Chalupová a Pavlína Bachratá

Proč to dělám - JUDO

foto: ilustrační foto

Už od malička mě tento sport přitahoval ... Možná to bude tím, že jako malá jsem byla hodně aktivní dítě. A někdy i trochu agresivní. Tenhle sport mi pomohl "vybít" ze sebe aktivitu a někdy i agresi. Dělal jsem ho už od první třídy (takže skoro 7 let). Ale pozor! Hodně lidí si myslí, že to je jenom o tom, že se "rveme jako divi"... Takhle to ale vůbec není. Judo je o vzájemné úctě k soupeři a trenérovi. Už když vlezete na žíněnku je nutné se uklonit. Samozřejmě potom i na nástupu trenérovi a na začátku zápasu soupeři. Ale jako u všech bojových

sportů je základ umět správně padat. Jenom toto se učí asi měsíc. Mezitím se děti učí nějaké základní chvaty a držení. Není to ale jenom o tomto. Je nutné mít nějakou fyzickou přípravu, nejlepší je, když se průběžně cvičí doma - přece jenom při některých chvatech se nosí soupeř na zádech a i s přípravou to není úplně peříčko.

Dále je na místě, aby dítě mělo aspoň základ gymnastiky jako hvězdu nebo přitáhnout se k noze. Já jsem třeba párkrát zkoušela rondát a po dopadu do provazu. Ale tohle vážně není nutné ... já jsem jen magor do takových cviků ... a proto to dělám.

Pokud se dítě rozhodne chodit do juda je nutné pořídit mu kimono.

Ema Olajšová

ROZLOUČENÍ A PODĚKOVÁNÍ

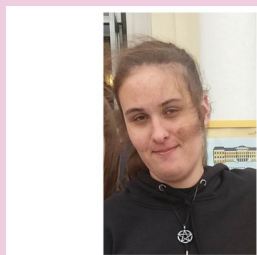

foto: Hana Šmídová

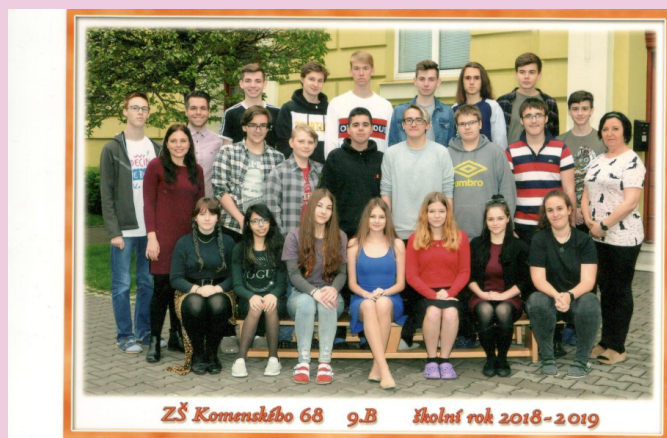
Školní rok 2018/19 je za námi, pro všechny normální rok. Ale ne pro nás, deváťáky. Tento rok byl hodně zvláštní a hrozně rychlý. Nestačím si to uvědomit a přijímačky jsou za námi. Pomalu si začínám zvykat na to, že už budu středoškolák, student. To zní hezky. Poslední dobou se mi v hlavě promítá to, co jsme s naší třídou zažili, když jsme byli menší. Sice jsem tu s nimi nebyla od úplného začátku, ale stejně jsme toho stihli hodně. Přijde mi, že jako třída máme k sobě nejbliž právě teď. Že nás ta devítka nějak "spojila" či "sjednotila". To, jak se to stalo, asi zůstane tajemstvím vesmíru, ale jedno vím jistě, celá třída mi bude chybět. V první řadě chci poděkovat všem učitelům, kteří nás kdy učili, které jsme denně potkávali a které jsme aspoň jednou týdně šťvali. Děkujeme, i když to tak nevypadá, vážíme

si toho, co jste pro nás udělali, a jsme rádi, že jste to s námi vydrželi až do samotného konce, kdy si nás převzmu na starost střední školy, učňáky a gymnázia. Kousek tohoto článku chci také věnovat naší paní třídní učitelce Ivetě Zemlíčkové.

Drahá paní učitelko, dostala jste nás v šesté třídě, jako malá, nevychovaná děcka, a teď nás posíláte do světa jako patnáctileté, v rámci možnosti rozumné deváťáky. Děkujeme, že jste to s námi vydržela a přetrpěla i přes to, že jsme často nebyli až tak dokonalá třída.

Dalších pár řádků chci věnovat své třídě. Doufám, že si to někdy přečtou.

Třída, za celých pět let jste byli opravdu neskuteční. I když jsem pár z vás úplně nemusela, v devítce jsme se tak nějak všichni začali bavit dohromady a mám na vás všechny úplně odlišný (a pozitivní) názor než třeba v šesté třídě. Nikdy nezapomenu na naše hlášky, na naše výlety, turisták nebo školy v přírodě. Zkrátka mi budete chybět a ať už vás život zavede kamkoli, přeji hodně štěstí a pevné nervy. V neposlední řadě chci poděkovat paní učitelce Šmídové a celému

redaktorskému týmu školního blogu, za úžasný "startovní" rok. Myslím, že jsme si vedli bravurně a doufám, že nám to takhle vydrží i následující roky a budou pořád zájemci o psaní pro tento blog. Ještě jednou děkuji všem lidem, které jsem díky této škole poznala, všem spolužákům, všem učitelům prostě opravdu všem. Tímto se s touto školou loučím (ale ne se školním blogem!) a přeji do budoucna všechno nejlepší.

Mahu Chalupová

Poznámka redakce:

Mahu, moc Ti děkujeme za úžasnou spolupráci a věříme, že bude pokračovat i nadále. Přejeme Tobě i všem ostatním deváťákům, ať se Vám na té další cestě daří a ať své volby nelitujete.

Příběhy našich sousedů

foto: Hana Šmídová

foto: Hana Šmídová

foto: Hana Šmídová

Společně s projektem Příběhy našich sousedů, který zaštiťuje organizace Post Bellum a který už nějaký čas běží, jsme měli tu možnost se podívat do rozhlasového studia Rádia Čas v Ostravě. Zde jsme namluvili část naší reportáže a poté nám ji redaktor Honza Gavelčík na místě sestříhal. Byl to opravdu zážitek, sledovat, jak rychle a zkušeně to stříhá. Měli

jsme hodně dobrého materiálu, takže dalo dost práce sepsat scénář reportáže včetně stopáže. Ale nakonec jsme s reportáží byli spokojeni.

V pondělí 24. 6. 2019 proběhla poslední část projektu Příběhy našich sousedů, který trval půl roku. Všechny týmy z pěti škol z Nového Jičína Studénky, jež se projektu zúčastnily, poté

na novojičínské radnici předvedly to, na čem v poslední době pracovaly, a snažily se to co nejlépe prezentovat. Úkolem bylo převyprávět život či část života vybraného pamětníka, kterého si buď vybrali, např. vlastní prababičku, či jim byl vybrán. My jsme zvolili pana Jaroslava Bělíka a volba to byla dobrá. Nebylo to lehké zadání, jelikož pan Bělík vypráví

opravdu zajímavě a barvitě, a tím pádem jsme materiálu měli hodně. Nakonec jsme vybrali jeho vzpomínky na dětství za II. světové války. Sice jsme nevyhráli, ale porota naší práci moc chválila a závěrem nám dali cenné rady, čeho se propříště vyvarovat. Všichni jsme si to moc užili a neváhali bychom s odpovědí, kdyby se nás znovu zeptali na zapojení do tohoto projektu.

Všechny reportáže i s životopisy pamětníků budou po ukončení dostupné na stránce <https://www.pribehynasichsousedu.cz/>.

Sepsala Lada Rýdlová za celý tým tvořený ještě Gabčou Kaňovou, Kájou Smolkovou a Matějem Dorazilem

Recept na letní osvěžení - citronáda

foto: ilustrační foto

Potřebujete 3-4 citrony, pak dáte rozpustit cukr. Můžete si předem připravit větší množství cukrového rozvaru, který posléze vydrží v lednici po celou sezónu.

Na 1 litrový džbánec: šťáva z 3-4 citronů
cukrový rozvar podle chuti
1 celý citron
Citronovou šťávu nalijte do džbánu a zalijte 800 ml čerstvé, studené vody. Osladte podle chuti cukrem nebo cukrovým rozvarem. Zbývající citron dobře opláchněte a nakrájejte na osminky nebo na plátky. Polovinu jich rozdělte do skleniček, zbytek vhodte do džbánu. Nechte 10 minut v chladu marinovat. Podávejte s ledem pro větší pocit ochlazení.

Světový den oceánů

foto: ilustrační foto

foto: ilustrační foto

Věděli jste, že i oceány mají svůj světový den? Ano, je to tak. Je to 8. června a v tento den si připomínáme důležitost oceánů po celém světě. Tento významný den vyhlásila OSN v roce 1992. Oceány ovlivňují celou planetu

a i když my žijeme na pevnině, jejich znečišťování má i pro nás negativní důsledky. Snažme se proto oceány chránit, každý může začít sám u sebe a vyřadit co nejvíc plastů ze svého života. Nahradit jednorázové plasty je snadné a jde jen o to, abychom nebyli pohodlní.

Adam Pilát

Čtyřsměrka - abyste nezapomněli

Á	U	Č	B	Á	R	T	O	V	Á	I
V	C	T	Í	E	L	E	N	A	U	Č
O	H	I	L	T	E	L	Y	R	K	Y
K	R	Z	K	E	Š	K	K	A	O	C
Č	Á	V	O	K	Č	I	L	I	N	H
I	P	L	V	Y	K	O	M	T	E	O
V	E	N	Á	V	O	K	Č	R	K	L
N	K	S	K	É	☺	H	O	O	6	E
O	G	R	Y	G	A	R	O	V	Á	V
K	U	L	Í	Š	K	O	V	Á	8	A

foto: Adéla Pavelová

Pro zpestření letních dnů a také proto, aby čtenáři nezapomněli, kdo je tady bude po prázdninách čekat, připravila Adá Pavelová čtyřsměrku.

Tak kdo, má zájem, může si tuto stranu vytisknout a zahnat chvíli nudu nad luštěním.

**VŠEM NAŠIM ČTENÁŘŮM
TÍMTO PŘEJEME KRÁSNÉ
A POHODOVÉ PRÁZDNINY
A V DALŠÍM ŠKOLNÍM
ROCE NÁM ZACHOVEJTE
SVOU PŘÍZEŇ.**

redakce

**A JÁ DĚKUJI VŠEM
REDAKTORŮM ZA JEJICH
PRÁCI A PŘEJI, ABY JE
ELÁN A INSPIRACE
K PSÁNÍ NEOPUSTILA ANI
NADÁLE.**

Hana Šmídová

SOUTĚŽ - Nakresli světlo budoucnosti

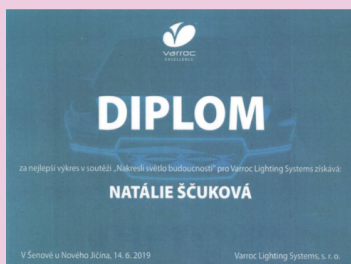
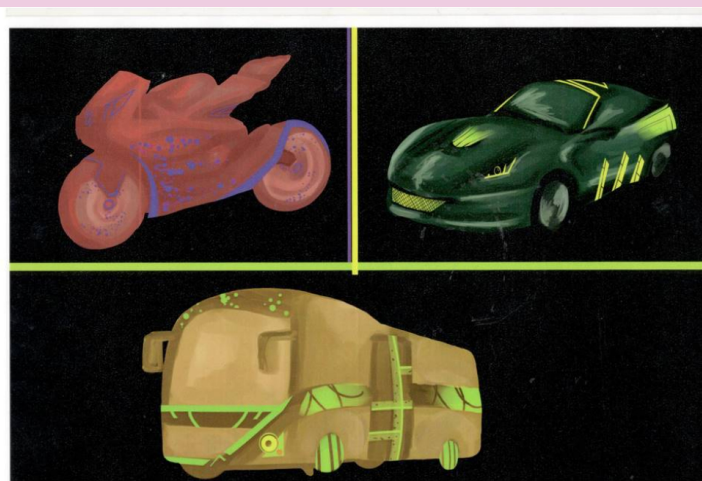

foto: Ondřej Chrapek

Žáci 8. a 9. ročníků naší školy se zúčastnili výtvarné soutěže firmy Varroc Lightings Systems - Nakresli světlo budoucnosti. Deset nejúspěšnějších prací bylo ohodnoceno a odměněno dárkovou taškou. Žákovská díla pak dále putovala do velkého finále, kde se vybírala tři nejlepší výtvarná ztvárnění světél budoucnosti. Mezi nejlepšími výtvarníky z Nového

Jičína se umístila i žákyně naší školy Natálie Ščuková ze třídy 9.B, která si také zaslouženě odvezla jednu z hlavních cen - elektrokoloběžku.

Mgr. Ondřej Chrapek

Virtuální světy - A Plague Tale: Innocence

foto: ilustrační foto

Vítám všechny u dalšího čísla, dnes se podíváme na A Plague Tale: Innocence. Byla vydána 14. května 2019. Jedná se o žánr akční adventura. Hra má i české titulky, takže si může užít příběh i ten, co neumí anglicky. Tématy hry jsou válka, mor a inkvizice (církevní instituce, která stíhala a trestala kacíře) ve Francii 14. století.

Při procházení nacházíte vybavení, čímž si můžete zlepšit prak, vak na kameny atd.. Hra je hlavně o stealthu (plížení), nepřítel vás nevidí, ale v případě ohrožení se můžete bránit ranou prakem do hlavy. Nebezpečím jsou hlavně krysy, které sežerou, na co přijdou včetně vás,

a vojáci.

Hrajete za Amicii a staráte se o jejího bratra Huga, kterého ona sama moc nezná. Po celou dobu se snažíte zjistit, jakou nemoc Hugo má. Oba jejich rodiče byli zabiti inkvizicí.

Grafika je velmi dobrá, úplně nejlépe je zpracován oheň, protože je ve hře nejdůležitější - plaší krysy.

Dle mého je na hře nejlepší, že se musíte seznamovat s bratrem, jenž dlouho nemohl chodit ven, takže se ve hře teprve seznamuje s přírodou, nikdy neviděl žáby ani mlýn atd ... Ale audio i písničky jsou velmi dobré, například když vás honí inkvizice, nebo když se něco děje, dodávají hře na dramatickosti.

Ondra Žlebek

Zprávy ze ZDMNJ - Stínování

foto: ilustrační foto

foto: ilustrační foto

V rámci akce Stínování, kterou pořádá Zastupitelstvo dětí a mládeže Nového Jičína jsem se 13. června 2019 mohl sejít a strávit odpoledne s II. místostarostou Ondřejem Syrovátkou.

Den začal mým vchodem na radnici. Po příchodu do kanceláře p. Syrovátky mě vřele uvítal a řekl, co máme dnes v plánu. Po chvíli jsme se přesunuli na věž radnice se podívat na výhled na okolí a následně jsme přešli do kavárny Caffè Caffè, odtamtud jsme pak ještě přešli do Návštěvnického centra. Tam jsme dopoledne trávili čas s p.

Bobkovou, se kterou jsme rozebírali program nadcházejícího Pivobraní, a s p. Nesrstovou, se kterou jsme probírali zahraniční vzťahy města. Také jsme absolvovali převzetí Kaple sv. Kříže po její rekonstrukci. Následně jsme na Městském úřadě s p. Navrátilovou řešili rozpočty. Dále jsme na radnici probírali s Tomášem Šrámkem jeden projekt pro obyvatele Nového Jičína a pak už následoval oběd. Po obědě nás čekalo jen plánování dalších školních fór do základních škol a tím jsme ukončili naše stínování.

Matěj Švestka